

Nr 307.

Av herr **Löwander m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 29 juni 1912 (nr 206) om arbetarskydd.

Den av Kungl. Maj:t i proposition nr 136 föreslagna ändrade lydelsen av 1 § lagen om arbetarskydd innebär en synnerligen omfattande utvidgning av tillämpningsområdet för denna lag. Under det att lagen med sin nuvarande lydelse endast torde avse sådana maskiner vid jordbruket, vilka motsvara dem, som användas inom industrien, synes lagen i den föreslagna nya lydelsen komma att omfatta icke blott alla slags maskiner utan över huvud taget alla redskap, som användas vid jordbruksdriften.

Om detta lagförslag antages, skulle följderna kunna bliva, att yrkesinspektionens verksamhet komme att omfatta praktiskt taget samtliga brukningsdelar vid jordbruket, där lejd arbetskraft i någon utsträckning användes. Socialstyrelsens uttalade förmodan, att inspektionen även efter en eventuell lagändring av föreslagen art väsentligen skulle komma att gälla medelstora eller större lantegendomar, får åtminstone intet stöd i den av socialstyrelsen själv föreslagna och av departementschefen godtagna lagtextens ordalydelse. Departementschefen finner, att en viss tvekan kan göra sig gällande, huruvida jordbruksredskap utan undantag böra inrymmas under lagen, detta emedan åtskilliga redskap tydligen icke behöva underkastas någon tillsyn, men uttalar den förväntan, att sådana redskap, som icke medföra någon fara för olycksfall, ej heller skola bli föremål för inspektion.

Riksdagen framhöll i sitt beslut rörande denna fråga sistlidet år bland annat, att anledning syntes föreligga med hänsyn till jordbrukets moderna maskinella utrustning att verkställa en utredning, om och i vilken utsträckning de av jordbrukets maskinella hjälpmedel, som icke motsvarade industriens, kunde inbegripas under tillämpning av arbetarskyddslagen, där detta utan nämnvärda kostnader och praktiska olägenheter läte sig göra. Kungl. Maj:ts förslag i förevarande proposition går vida längre än riksdagen sålunda avsett, utan att något behov härav enligt vår mening ådagalagts.

Vi vilja icke motsätta oss ett sådant förtydligande av lagen, att maskinella hjälpmedel, som kunna medföra risk för olycksfall, bliva föremål för inspektion, men vi måste med bestämdhet påyrka, att lagen icke givas sådan formulering, att inom jordbruket använda redskap av olika slag inbegripas under lagen. En av de tekniska förhållandena påkallad utvidgning av giltighetsområdet torde kunna vinnas, om den nuvarande beteckning »maskinella hjälpmedel» i stadgandet rörande lagens tillämp-

ning beträffande arbete inom jordbruket utbytes mot »maskiner och redskap, som på grund av mekaniska anordningar kunna förorsaka olycksfall».

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring av de stadganden, som föreslås i proposition nr 136, att 1 § lagen den 29 juni 1912 om arbetarskydd i nedan angiven del erhåller följande ändrade lydelse:

1 §.

Denna lag — — — sätt användes.

Från lagens — — — eller icke.

Beträffande arbete inom jordbruket skall denna lag äga tillämpning allenast i vad den åsyftar att förekomma olycksfall vid användande av maskiner och redskap, som på grund av mekaniska anordningar kunna förorsaka olycksfall, elektriska apparater eller ledningar samt sådana ångpannor, kokare eller andra kärl under tryck, som genom explosion kunna förorsaka olycksfall.

Stockholm den 28 februari 1934.

Axel Löfvander.

Elof B. Andersson.

Alexander Nilsson.